

ΤΡΟΧΟΣ

28/7/1907

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Η ΕΝ ΤΩ ΑΓΓΛ. ΝΑΩ ΔΙΑΛΕΞΙΣ
ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Ημίσειαν περίπου ὥραν πρὸ τῆς ὀ-
ρισθείσης ὁ ἐν μέσῳ εὐδῶμων καὶ ἀει-
θαλῶν φυτῶν καὶ ἀνθέων ἐγειρόμενος
περίκομπος ναὸς τῶν Ἀγγλικανικῶν,
ὅν πανταχόθεν περιβάλλουσι οἱ εὐλύ-
γιστοι τῶν περιπλοκάδων κλῶνοι οἰ-
ονεὶ περιπτυσσόμενοι καὶ ἀσπαζόμενοι
αὐτόν, ἤρξατο νὰ ὑποδέχηται τὸ ἐκ
διαφόρων ἐκκλησιῶν συρρέον ἐκλεκτὸν
πλῆθος. Διεκρίναμεν μεταξύ ἄλλων
τὸν Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ρωσίας κ.
Α. Μπελάιερ μετὰ τῆς ἀξιοτίμου αὐ-
τοῦ κυρίας, τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν ρω-
σικῶν ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν κ. Γ.
Βεγλερῆν, τὸν καθηγητὴν κ. Βέμπερ,
τὸν κ. Βούδλην διερμηνέα τοῦ Γερμα-
νικοῦ Πρόξενείου, τὸν συντάκτην τῆς
«Ἀρμενίας» κ. Σεϊζάνην, τοὺς ἀντι-
προσωπεύοντας τοὺς Μητροπολίτας
Σμύρνης καὶ Εφέσου κ.κ. Δαμιανὸν καὶ
Γούναρην, τὰς μαθητρίδας μετὰ τῶν
διδασκαλισσῶν τοῦ Ὀμηρείου τοῦ Κεν-
τρικοῦ Παρθεναγωγείου, περὶ τοὺς εἰ-
κόσιν ἱερεῖς τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας
καὶ τινὰς Εὐαγγελικοὺς καὶ Ἀρμενίους.

Καὶ πρῶτον ὁ πολυμαθὴς καὶ βαθύς
θεολόγος καὶ προϊστάμενος τοῦ ναοῦ κ.
Αρθ. Σ. Χίτ-σενς, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ
τὸν ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸν ἀπο-
στολικὸν ζῆλον πρὸς ἄρσιν ὄλων τῶν
κωλυμμάτων τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλη-
σιῶν προσέρχεται ἐν κατανόξει ψυχῆς
καὶ καρδίας δι' εἰσηγήσεως δέ τινός βρα-
χείας ἐν γλώσσει ἀγγλικῇ κατέστησε
γνωστὸν τὸν σκοπὸν τῆς ἱερᾶς ταύτης
τελετῆς, εὐχηθεὶς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς
ἐνώσεως ἀπάντων τῶν χριστιανῶν, ὑ-
πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ χριστιανικοῦ κό-
σμου καὶ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ εἰ-
πὼν τὸ τῆς ἀγ. Γραφῆς. «Μακάριοι οἱ
εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κλη-
θήσονται» ἀκολουθῶς προσεκάλεσεν
τὸν ἐπὶ τούτῳ παριστάμενον μουσικὸν
χορὸν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας νὰ ψάλλῃ
τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» ὕμνον πανάρχαιον
ποιηθέντα κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ
Ἀποστολικοῦ πατρὸς Ἀθηναγόρου.

Διὰ τὴν ὄντως κατανυκτικὴν ὑπ᾿ ἤρξεν ἡ
στιγμὴ ἐκείνη, καθ' ἣν ἐν μίση σιγῆς
βαθυτάτης ἠκούσθησαν οἱ σοβαροὶ τῆς
Βυζαντινῆς μουσικῆς τόνοι ἐν Ἀγγλι-
κανικῇ Ἐκκλησίᾳ, τὴν δὲ εὐαρέσκειαν

κανικῆ Ἐκκλησίᾳ, τὴν δὲ εὐαρέσκειαν τῶν ἐκκλησιαζομένων ἔσπευσεν εὐθύς νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν χορὸν, εὐχαριστῶν ἅμα ὁ εὐγενὴς κατὰ πάντα Ἀγγλος ἐφημέριος κ. Ἄρθ. Σ. Χίτσερς. Τὸ αὐτὸν ὕμνον εἶτα ἀνέμελψεν Ἀγγλιστὶ χορὸς Ἀγγλῶν παῖδων καὶ δεσποινίδων συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ ἐργάνου τοῦ ναοῦ. Ἀπερίγραπτος ἦτο ἡ χαρὰ, ἣτις ἀπῆστραπτεν εἰς τὰ πρόσωπα πάντων οὐ μόνον, διότι κατεκηλοῦντο τὰ ὄτα, δεχόμενα οὕτω εὐαρμονίους φθόγγους, ἀλλὰ καὶ διότι μετ' ὀλίγον ἔμελλε ν' ἀκουσθῆ «φίλτατον φώνημα, πρόσφθεγμα τοιοῦθ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ».

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ἔθεν ἐπιστολῆς τοῦ Μητροπολίτου Σμύρνης, ἐν ἣ οὗτος ἐδήλου τὴν λύπην αὐτοῦ κωλυθέντος ὑπὸ σπουδαίας τινὸς ὑποθέσεως τοῦ Μικτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἀνέρχεται τὸ βῆμα ὁ διαπρεπὴς Χριστιανολόγος κ. Γ. Λαμπάκης καὶ ἀκούεται ἡ μελιχεῖα φωνὴ αὐτοῦ, ἣτις συναρπάζει εὐθύς καὶ δονεῖ καὶ αὐτὰς ταύτας τὰς χορδὰς τῆς καρδίας. Τρία τινα σημεῖα τοῦ ναοῦ ἦρχεσαν διὰ τὸν σοφὸν ἄνδρα, ὅπως διαδράμῃ τὰς χρυσῆς σελίδας ἀπάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας καὶ διδάξῃ, ὅποια τις ὑπῆρξεν ἡ πολιτεία τῶν Ἀποστολικῶν Πατέρων κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας καὶ ὅποια ἡ τῶν διαδόχων αὐτῶν κατὰ τὸν Ἰεσαϊῶνα καὶ μάλιστα τῶν τῆς Δύσεως. Τὸ πρῶτον τῶν σημείων τούτων ὑπῆρξεν ἡ ἄνωθεν περὶ τὴν ἀψίδα τοῦ ναοῦ ἐπιγεγραμμένη ἀγγλιστὶ ρῆσις αὕτη: «Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ». (Γεν. κεφ. κη'). Μετὰ ταῦτα ἔρριψε βλέμμα πρὸς τινὰ εἰκόνα ἄνωθεν τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου παριστώσαν τὸν Θεοφόρον Ἰγνάτιον δέσμιον ἀπαγόμενον εἰς Ρώμην καὶ ἐν Σμύρνη ὑπὸ τοῦ συμμαθητοῦ αὐτοῦ Πολυκάρπου συναντώμενον, ἐξαίρει τὴν ἀκράδαντον Πίστιν τοῦ μάρτυρος, ὅστις ἠθλήσεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος. Οὗτος ἐν τῇ ἐθνικῇ αὐτοῦ τυφλώσει ἀποδίδων πάσας τὰς κατὰ τῶν Δακῶν καὶ Σκυθῶν λαμπράς αὐτοῦ νίκας, εἰς τοὺς θεοὺς τοῦ ἐθνισμοῦ ἐνόμισεν, ὅτι ἔτι μάλλον ἠθέλεν εὐχαριστήσῃ αὐτούς, ἐὰν κατεδίωκε καὶ ἐξήλειφεν τὴν αἵρεσιν τῶν Χριστιανῶν.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΙΕΡΟΝΙΚΗΣ